

28 Ιουνίου 2018

Άκυρη για 7 λόγους η συμφωνία των Πρεσπών λένε οι συνταγματολόγοι

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Σε συνέντευξη Τύπου που παραχώρησε ο Φορέας Ανένδοτου Αγώνα για τη

Μακεδονία αναφορικά με τη νομική ακυρότητα της συμφωνίας με τη συμμετοχή του Συνταγματολόγου κ. Γιώργου Κασιμάτη και των δικηγόρων κ.κ. Αριάδνης Νούκα, Πέτρου Χασάπη και Αναστάσιου Καραΐσκου παρουσιάστηκαν 7 λόγοι τυπικής και ουσιαστικής ακυρότητας της συμφωνίας των Πρεσπών.

Κατά τη διάρκεια της συνέντευξης τονίστηκε ότι η συμφωνία δεν έχει ακόμη ισχύ, διότι πρέπει να κυρωθεί από τη Βουλή και να επικυρωθεί κατά τα προβλεπόμενα στη Συνθήκη της Βιέννης.

Επισημάνθηκε, ότι οι διμερείς αυτές συνθήκες θεωρούνται κυβερνητικές πράξεις κατά το Ελληνικό Σύνταγμα και δεν υπάρχει δυνατότητα προσβολής.

Ομως η νομική ομάδα θα διερευνήσει, όπως αναφέρθηκε, τη δυνατότητα προσφυγής στο ΣτΕ, αξιοποιώντας σχετική νομολογία και ειδικότερα την κρίση ισχυρής μειοψηφίας σε δύο αποφάσεις του ΣτΕ, βάσει της οποίας όταν από την οποιαδήποτε κυβερνητική πράξη προσβάλλονται ατομικά δικαιώματα, δηλαδή αντανακλώνται συνέπειες σε ατομικά δικαιώματα, τότε υπάρχει έννομο συμφέρον δικαστικής προσφυγής και ότι στη συγκεκριμένη συμφωνία τα ατομικά δικαιώματα που προσβάλλονται είναι υψίστης σημασίας.

Ο συνταγματολόγος Γιώργος Κασιμάτης στην τοποθέτησή του ανέφερε ότι όλα τα στοιχεία που περιέχει η συμφωνία είναι αναληθή αντικειμενικά και επιστημονικά και πολιτικά και ως εκ τούτου είναι άκυρη νομικά τόσο κατά το διεθνές δίκαιο, όσο και κατά το Σύνταγμα.

Η δικηγόρος κα Αριάδνη Νούκα επικαλούμενη δύο αποφάσεις του Αρείου Πάγου του 2009 και του 1994, που έκριναν ως ανύπαρκτη τη “μακεδονική” γλώσσα και ανύπαρκτο το “Μακεδονικό” Έθνος, κινήθηκε στα ίδιο πλαίσιο με τον κ. Κασιμάτη και διερωτήθηκε για ποιο λόγο το δεδικασμένο που παράγουν οι δύο αυτές αποφάσεις στο εσωτερικό της χώρας δεν λήφθηκε υπόψη κατά τις διαπραγματεύσεις που προηγήθηκαν της συμφωνίας και τη συνομολόγηση των όρων της.

Συγκεκριμένα επισήμανε ότι η συμφωνία παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και επιπρόσθετα διατάξεις του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Οικουμενικής Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, διότι θίγει υψίστης σημασίας ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων.

Τόνισε επίσης, ότι το όνομα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ είναι ιστορική, πολιτιστική και εθνική κληρονομιά της Ελλάδας ενώ ανέλυσε τα σχετικά άρθρα 1§3 και 7 της συμφωνίας και ανέγνωσε συγκεκριμένα τμήματα των Αρεοπαγίτικων αποφάσεων.

Επισήμανε ότι από αρχαιοτάτων χρόνων ο όρος Μακεδονία είναι γεωγραφικός και ιστορικός ταυτόχρονα, όπως και οι αποφάσεις έκριναν και ότι στην ουσία με τη συμφωνία έγινε το αδιανόητο, διαχωρίζεται το “ιστορικό” από το “γεωγραφικό”.

Ανέφερε χαρακτηριστικά ότι με τη συμφωνία αναγνωρίζεται μακεδονική γλώσσα που στην πραγματικότητα είναι η ελληνική, αναγνωρίζονται οι Σκοπιανοί ως Μακεδόνες, που οι μόνοι αρχαίοι Μακεδόνες είναι οι Έλληνες, αναγνωρίζεται μακεδονική ταυτότητα που είναι ελληνική και ως εκ τούτων στην ουσία αναγνωρίζεται Μακεδονικό Έθνος, δημιουργώντας κατ’ αυτό τον τρόπο μία άνευ προηγουμένου σύγχυση, η οποία θα διαχυθεί παγκόσμια.

Επιπρόσθετα, αναφέρθηκε δε, και σε δημοσιευμένο άρθρο συνταγματολόγου των Σκοπίων, το οποίο επέδειξε, και σύμφωνα με την ανάλυσή του, η συμφωνία πάσχει ακυρότητας, λόγω του ότι έπρεπε να συναφθεί από τον Πρόεδρο Ιβανώφ και θα ακυρωθεί από το Συνταγματικό Δικαστήριο των Σκοπίων, όπως έγινε και προγενέστερα το 2002 με τη διμερή συμφωνία για τον αγωγό ΟΚΤΑ. Τελος παρέθεσε επιγραμματικά τους επτά λόγους ακυρότητας της συμφωνίας.

Οι επτά λόγοι ακυρότητας

1. Υφίσταται αναρμοδιότητα του κρατικού οργάνου που σύναψε τη συμφωνία υψίστης εθνικής σημασίας για να εξυπηρετηθεί δήθεν σπουδαίο εθνικό συμφέρον.

2. Η συμφωνία: α) παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου, την αρχή της ορθότητας, της σαφήνειας και του καθήκοντος αληθείας και β) τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών και συγκρούεται με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Οικουμενικής Διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και με το Δίκαιο των Διεθνών Συμβάσεων.

3. Η συμφωνία: α) αντιτίθεται στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς (Σύμβαση της Χάγης το 1954, ο Ν.360/1976, ο Ν.1126/1981, ο Ν.3028/2002 και προεχόντως η Σύμβαση της UNESCO που έχει κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο – Ν.3521/2006), και β) προκαλεί σύγχυση στην πολιτιστική ταυτότητα των λαών και εθνών.

4. Η συμφωνία συγκρούεται α) με το Σύνταγμα, διότι παραβιάζει την αρχή της αμοιβαιότητας και β) με αναγκαστικούς κανόνες του Γενικού Διεθνούς Δικαίου., διότι δεν περιλαμβάνει: α) όρους λύσης, καταγγελίας, αποχώρησης, παραίτησης, ανάκλησης, β) καθορισμένο όργανο ως θεματοφύλακα της Συνθήκης.

5. Η συμφωνία συγκρούεται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί Ιθαγένειας (Στρασβούργο 6 Νοεμβρίου 1997), σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα κράτη κατά τη σύναψη συμβάσεων σε ζητήματα ιθαγένειας πρέπει να λαμβάνουν υπόψη

τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών όσο και των ατόμων.

6. Η Συμφωνία παραβιάζει άλλες διεθνείς συνθήκες (Πρωτόκολλο Αθηνών 1913, Συνθήκη Βουκουρεστίου, Συνθήκη της Λωζάνης)

7. Η συμφωνία α) επιτείνει την «κρίση της κρατικής κυριαρχίας», η οποία διακρίνεται σε εσωτερική και εξωτερική, δηλαδή στη νομική ικανότητα του κράτους να μην περιορίζεται παρά μόνον καθόσον το επιθυμεί και στη νομική ανεξαρτησία του κράτους έναντι των άλλων κρατών αντίστοιχα.

Ο δικηγόρος Πέτρος Χασάπης ανέπτυξε το θέμα της αρμοδιότητας της σύναψης της συμφωνίας, βάσει των Συνταγματικών Διατάξεων και της Συνθήκης της Βιέννης αναφέροντας, ότι μέχρι στιγμής γνωρίζουμε ότι μόνος του ο Υπουργός των Εξωτερικών, χωρίς την υπογραφή του ΠτΔ, χωρίς καν την εξουσιοδότηση του ΠτΔ και χωρίς καν απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (αφού διαφωνεί το συγκυβερνών κόμμα), πήγε και υπέγραψε μια διεθνή συνθήκη που περιέχει διατάξεις τόσο της παρ. 1 όσο και της παραγράφου 2 του άρθρου 36 Σ, δηλαδή συνθήκες που κατά το Σύνταγμα συνάπτει ο ΠτΔ. Και το έκανε αυτό ο Υπουργός, ωσάν να επρόκειτο για διεθνή συνθήκη απλοποιημένης μορφής, την οποία θα μπορούσε να υπογράψει μόνος του. Το μόνο που πρόσθεσαν στη συνθήκη, είναι η ρήτρα κύρωσης από την ελληνική Βουλή. Όλο αυτό όμως ήδη έχει παραβιάσει ευθέως το άρθρο 36 του Συντάγματος κατά τα ανωτέρω. Τόνισε μάλιστα ότι η κυβέρνηση θα αντιτείνει, ότι στην πράξη δεν τηρούνται αυτά τα πράγματα και ότι η αναφορά του Συντάγματος στον ΠτΔ είναι συμβολική. Αυτό είναι λάθος. Από τις αρμοδιότητες που είχε ο ΠτΔ πριν το 1986, μια και δεν του αφαιρέθηκε και αυτή, είναι η σύναψη των διεθνών συνθηκών του άρθρου 36, διαφορετικά δεν θα δικαιολογούταν ο τίτλος του Αρχηγού του Κράτους και του Διεθνούς Παραστάτη της χώρας. Κάλεσε δε τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας να μιλήσει τώρα για το αν συμμετείχε ή όχι ο ίδιος στη σύναψη της Συνθήκης των Πρεσπών, όπως το ίδιο το Σύνταγμα επιτάσσει, λέγοντας χαρακτηριστικά: “Τον καλούμε ως διεθνή παραστάτη της χώρας να εκφράσει στον ελληνικό λαό τη βούλησή του για το εάν συναινεί στη σύναψη της Συνθήκης των Πρεσπών ή όχι; Πρέπει ο ελληνικός λαός να γνωρίζει αν παραβιάστηκε εσωτερικός κανόνας θεμελιώδους σημασίας, σύμφωνα με τη συνθήκη της Βιέννης. Έχει αυτό το δικαίωμα.” Τέλος επισήμανε ότι “ένα άλλο επίσης σοβαρό θέμα είναι το γιατί η κυβέρνηση παρακάμπτει την αντίθετη βούληση του ελληνικού λαού και δεν κάνει δημοψήφισμα”.

Ο δικηγόρος Αναστάσιος Καραΐσκος ανέφερε ότι, παρότι υπάρχει η δυνατότητα του Προέδρου της Δημοκρατίας να συνάπτει μόνος του διεθνείς συμβάσεις, δεν το θέλησε αυτό η κυβέρνηση και τόνισε ότι σαφώς την εξωτερική πολιτική της χώρας τη χαράσσει αποκλειστικά η κυβέρνηση και ότι δια του Υπουργού των Εξωτερικών υπέγραψε μία συνθήκη, χωρίς να υπάρχει δημοψήφισμα, χωρίς να υπάρχει

συγκατάθεση της Βουλής ή δημοκρατική νομιμοποίηση. Ανέλυσε την αντίθεση της συμφωνίας, στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς, και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί Ιθαγένειας. Επισήμανε ότι τίθενται ζητήματα εκπαιδευτικής πολιτικής, εθνικής αξιοπρέπειας, πολιτισμικής κληρονομιάς και ότι ο Υπουργός Εξωτερικών ξεκίνησε μία διαδικασία συνομολόγησης με ένα σχέδιο, δεσμεύοντας όλη την Πολιτεία και μάλιστα αμετακλήτως. Συνεχίζοντας την τοποθέτησή του, αναφέροντας ότι και η ίδια η πολιτεία δια της νομοθεσίας, λέει ότι οι πράξεις αυτές είναι κυβερνητικές και είναι απρόσβλητες και έχουν δικαστική ασυλία, όμως εμείς θα προστατέψουμε τη διαδικασία της άμυνάς μας βάσει των όπλων που μας δίνει το νομικό σύστημα και θα ψάξουμε να βρούμε την καλύτερη δυνατή λύση. Τέλος επισήμανε ότι πρέπει να πείσουμε πρώτον όλη την ελληνική κοινωνία για το ασύμφορο του περιεχομένου αυτής της συνθήκης και έπειτα να πείσουμε και το ελληνικό κοινοβούλιο.

Οπως, τέλος, τόνισαν τόσο οι κ. Μιχάλης Πατσίκας και Οθωνας Ιακωβίδης του Φορέα Ανένδοτου Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας, θα καλέσουν σε συστράτευση τον νομικό κόσμο της χώρας προκειμένου να πλαισιωθεί η νομική ομάδα και από άλλους δικηγόρους καθώς και κοινωνική συστράτευση ενάντια σ' αυτή τη συμφωνία.

Πηγή: iellada.gr